

kultura

'MACA PAPUČARICA', PREMIJERA OVE SRIJEDU U 19 SATI U GKL-u SPLIT

Priča o neurednoj djeci i preurednim roditeljima

Ovo je priča o pričanju priče, o svakodnevnim stvarima u okruženju vlastitog doma, o pomaganju i uveseljavanju bližnjih. Uvodim i treću generaciju koja pamti da su i roditelji nekad bili samo djeca, pojašnjava redateljica

Jasmina Parić
slobodnadarmanija.hr

Pošljednja ovogodišnja premijera Gradskega kazališta lutaka Split je "Macu Papučarica", zakazana za srijedu, 6. prosinca u 19 sati.

Premda moćno istočeno istočeno priče slovenske spisateljice, novinarice i učiteljice Ele Peterot, autorice teksta su Ivana Dul i Milica Šinković. Režiju potpisuje Redateljica Karola Gatica. Iako je predstava namenjena mlađim roditeljicama protoklom godine, koju je puštačka splitskog GKL-a upoznala kroz pričanice "Ružno pate" i "Tri priče" te predstave "Stonoga Goga", "Som na cijome svitu" i "Kraljica".

Jo bila ravnateljica Drama u HNK u Ivani pl. Zajcu, kaže, odgovara joj, kao sad u Splitu raditi naručen nastavak koji je odobrila uprava.

"Treću generaciju da se pozdravljaju i manjivo se vježbam "zamati" jer, u prvom redu, u splitskom GKL-u uvećak se nude dobar maskovi. Ali, kad je postavljata pozurna priča, publika ima očekivanja, zna što želi vadjeti - macu koja je

neurednoj djeci omiljena papica. Dakle, temelj međum zadrižati. No, priča je mici je veoma kratka i jednostavna, potrebito joj je novo redateljsko vještvo, ali i novi scenograf. Dul i Milica Šinković koje su priču dramatizirale prave su majstorce svoga posla: mi na sceni moramo oteti korak dala, sačuvati ugrobu djela, ali i dati mu novi smisao. Ovo je priča o pričanju priče,

Želite bih da djeca sanjaju o ovoj predstavi, da utječe na njihov odnos s roditeljima, da ona živi i nakon izvedbe, a ne da se sveude na nešto što će naprosto konzumirati

priča o neurednoj djeci i njihovim preurednim roditeljima, o svakodnevnim, malim stvarima u okruženju vlastitog doma, o pomaganju i uveseljavanju bližnjih.

Istaknuto, a ne prizvod

Macu iščitavam kao svojstvenu baku, pa tako uvođim i treću generaciju koja pamti da su i roditelji nekad bili samo djeca – pojašnjava redateljica.

Priča i predstava maravila, imaju i odgojnu komponentu, ali, ispravki je jednostavno bilo s pozorenjem poručiti djeci kako trebaju čuvati i presegnuti učinkovito.

Nastojim djevojat putem sumišljenečnog crisa na drugačiji, trajniji način. Želite bih da djeca sanjaju o ovoj predstavi, da utječe na njihov odnos s roditeljima, da ona živi i nakon izvedbe, a ne da se sveude na nešto što će naprosto konzumirati pola sata i nameru koja je zaboravljena. Želim da predstava bude iščustvuo, a ne prezev.

Danas se moguće provesti o točnoj predstavi i druge emocije i emocijane bolje u skrati i mnoštvo. Njaimadži, još je znaju dobro ni govoriti niti imaju razvijene motoričke vještine, ali s pa-

metnim telefonizma se odmah snemu – opata redateljica. Renata Carola Gatica misli da će ova predstava biti vrlo uspješna – stopa, valja nam preispitati njegovu ulogu u životima svih nas. I pomoliti uz računalne igre i razlike druge sadržaje, jer, uvjerenja je, djeca su razdoljni i otvoreni na sve novosti i raznovrsnost. Njih pozitivističku kulu, svakog vremena nosi svoje.

– Moja kula je mislila da će se dolaskom televizije srušiti svijet, da više nikao neće razmišljati ni čitati knjige.

To nije tako, ali učinkujući tehnologije danas nijesu predstavljaju ogroman korak u komunikacijskoj evoluciji ali ne i u obrazovanju, ali i u obrazovanju i nezgativnom. Tu, često i sami roditelji gurnu potencijalno možet u kula, u koju su ušli mira, ali, mislim, u kulu u koju smislijaju predstavu, igraonice, radiionice – i djeca će svaki kvalitetan sadržaj prizivati.

Interaktivne predstave

Budućnost kazališta je djeca vidim u interaktivnim predstavama. Pogovor u lutarskom kazalištu u kome je sve moguće. Tučkod, treba promicati grancme, ostaviti ih u čudu, posuditi neosjećivano i nezgativno, ali i učiniti transformu. To je plus na rubu za djecu potpuna upravljanja nije prihvativa. Ali, također, ne treba se držati ni sa moću provjeriti ala kojima ćemo možda izazvati smijeh ili odgovor, ali i da tib nalaže pravog sadržaja – rezultat mala radost.

U predstavi igraju Sanja Vidan, Alin Antunović, Ivan Medić, Branimir Rakarić, Milića Blaznović, Milana Buzo i Bojan Šukalo-Pingler i Čedo Gugic.

Za bukovitost i unos daska carolije i blagdanjskog veselja zaslužni su kreator glazbe Ivana Dul i Luka Vrbanje te asistentica režije, suradnica sredstava i scenografkinja Kristina Nessi Diersard.

Kreatorka scenografije i lutaka je Alena Pivkova dok kreacija idejnog rješenja kostima i izražajni doprinos likovnosti identiteti samih lutaka i lutarske kuće Štefana Obradovića. Asistent scenografije je Luka Duplančić, za oblikovanje svjetla zaslužan je Lucijan Rokić, a za oblikovanje frane Franko Perić.

Redateljica poštuje lutanje po pozornici, ali i lutanje lutanje i lutanje u više oblika, ovim u udaljenosti, od lutaka rastu u ljude, a sve je obilježeno jarkim kolorem – i scena i kostimi.

– Želim mi je bila na pozernici i lutarskoj kući, živu silovitično, zadržavajuće Renata Carola Gatica.

Tijekom prošnjaca predstava će biti izvedena 36 puta za više od 6000 gledatelja. •

Hiđi bismo na pozornici stvoriti živu silovnicu, kaže Renata Carola Gatica.

Tijekom prošnjaca predstava će biti izvedena 36 puta za više od 6000 gledatelja

RENATA PARIĆ